RESEARCH JOURNEY International E- Research Journal
Special Issue 213 : Impact of Globalization on Language & Literature
Impact Factor - (SJIF) - 6.625
Peer Reviewed Journal
ISSN : 2348-7143
January-2021

आदिवासी कवितेत जागतिकीकरणाचे चित्रण

प्रा.चिंतामण भिंडे
(संशोधक विद्यार्थी)
मराठी विभाग
सा.फु.पुणे विद्यापीठ,पुणे
मो.८८६९६४९८६
ईमेल—sadhindale@gmail.com

डॉ. तुकाराम रोंगटे
(प्रोफेसर व विभाग प्रमुख मराठी विभाग)
सा.फु.पुणे,विद्यापीठ,पुणे
मो.९१२१३२८७२४

साधारणत १९६० नंतर मराठी साहित्यात विविध प्रवाहांची निर्मिती झाल्याचे दिसते. स्त्रीवादी साहित्य प्रवाह, ग्रामीण साहित्य प्रवाह, दलित, आदिवासी प्रवाह १९६० च्या दशकोत्तर मराठी साहित्यात आलेले चित्रण हे सामाजिक होते. जगणे समाजाचे साहित्य म्हणून अथवा माढरपेशी यांचे साहित्य म्हणून आपणास पाहता येईल. १९५६ साली डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी धर्मांतर करून बौद्ध धर्माची दीक्षा घेतली. दलित समाजाला शिका, संघटित व्हा आणि संघर्ष करा, या त्रिसूत्रीनुसार दलित समाजाने शिकून आपल्या समाजाच्या व्यथा-वेदना व विद्रोह ललित साहित्यातून प्रगट मांडण्याला प्रारंभ केला. कथा, कविता, कादंबरी व नाटकाच्या माध्यमातून दलित वेदना, चीड, विद्रोह लेखनातून पुढे यायला लागला. मराठी साहित्यात दलित साहित्य प्रवाह नावारूपाला आला. उच्चवर्णीय दृष्टिकोनातून स्त्रीवादी साहित्याने मूळ धरले, त्याचप्रमाणे भारतीय साहित्यात उमटायला लागले. स्त्री-स्वातंत्र्य, स्त्रीमुक्ती चळवळी, साठोत्तरी प्रमाणात भारतात होऊन स्त्रीवादी साहित्याने आपला प्रवाह निर्माण केला. स्त्रीवादी साहित्यातून प्रथम पुरुष प्रधान संस्कृतीला, पुरुषवर्चस्वाचे दर्शन, कौटुंबिक चित्रण रेखाटले गेले. पारंपरिक स्त्रीवादी साहित्याच्या कक्षा अधिक रुंदावत जाऊन स्त्रीवादी साहित्याची कल्पना अधिक व्यापक होत गेली. स्त्रीवादी साहित्य म्हणजे केवळ पुरुषप्रधान संस्कृतीला विरोध असा होता. स्त्रीला एक माणूस म्हणून सन्मानाने जगण्याचा अधिकार मिळावा, अशी संकल्पना पुढे यायला लागली.

दलित, स्त्रीवादी साहित्याबरोबरच ग्रामीण साहित्यही आपल्या वेगळेपणाने मराठी साहित्यात उदयास येऊ लागले. ग्रामीण साहित्य म्हणजे मनोरंजनाचे साहित्य म्हणून आपली जात, शेती, पैसा, टोकन यांच्या भोवती फिरणारे ग्रामीण जीवनाचे विविध प्रश्न ग्रामीण साहित्यात यायला लागले. दलित, स्त्रीवादी व दलित साहित्याबरोबरच ग्रामीण साहित्य प्रवाहाच्या उगम झाल्याचे आपणास दिसते. साधारणत: ७०-८० च्या दशकात आदिवासी साहित्य प्रवाह मराठी साहित्यात दाखल झाला. यात प्रामुख्याने जगण्याच्या खोलात सापडणारे आदिमसंस्कृतीचे अनेक पैलू आहेत. यांचा वेगळा आळवण करण्याचा सुरुवात केली. यात आदिवासी कविता, कथा, कादंबऱ्या व आत्मकथन मराठी साहित्यात आली. ७० च्या दशकात दलित साहित्याच्या कथा-कादंबऱ्या जगण्याच्या संघर्ष, नागरी जाणिवांचे आणि ग्रामीण जीवनाचे वेगळे आशय-विषय घेऊन आदिवासी साहित्य प्रवाह मराठी साहित्यात धडक देऊ लागले. आदिवासींवर होणारे अत्याचार, जल-जंगल-जमीन यांच्यापासून हाकलून देणे, पारंपरिक व्यवसाय बंद पडणे, शिक्षणापासून वंचित राहणे, साहित्य पुढे यायला लागले. आदिवासी साहित्य प्रवाह आपली वेगळी ओळख निर्माण करण्यात यशस्वी झाला. आदिवासी साहित्यिकांनी आपल्या साहित्यातून निसर्गाचे, जंगलाचे, पशु-पक्षी, प्राणी यांचे वर्णन केले. शिक्षणाचे महत्त्व, व्यसनाधीनता, अंधश्रद्धा, रूढी-परंपरा, आदिवासी संस्कृतीचे वेगळेपण, आदिवासी समाजाचे शोषण,